

NAKIEROWAĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 pl m pers praet nakierowali się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zwrócić się w określonym kierunku; tu przen: O postępowaniu [do kogo]:

*W przeciwstawieniu: »opuścić ... nakierować się«: day Boże/ áby wżeteczne Miŕtrze opuściwŕzy/
do Doktorow świętych w cale ŕie ná kierowáli. Wujjud 65v.*

Formacje współrdzenne cf KIEROWAĆ.

KCh